

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ឡុច សារ៉ាន់ ភេទស្រី អាយុ ៦០ ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: «ចុងភៅ»

ស្រុកកំណើតនៅភូមិភាពិដ ឃុំក្រាំងយូរ ស្រុកស្ពាន ខេត្តកណ្តាល
រស់នៅភូមិអូររំដួល ឃុំព្រះប្រឡាយ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តទន្លេសាប

ថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: សោម ប៊ុនថន

០០:៥៣:២៥

២៣ទំព័រ

ប៊ុនថន: កុំឲ្យខាតពេលច្រើនខ្ញុំសុំសម្ភាសសួរអ្វី ខ្ញុំកត់ត្រាចូលក្នុងសៀវភៅ ដោយសារថាខ្ញុំកត់ត្រាមិន
ទាន់ ខ្ញុំសុំថតជាសម្លេងអី ។

សារ៉ាន់: ចាស ។

ប៊ុនថន: ដើម្បីស្តាប់ ។

សារ៉ាន់: ខ្ញុំមិនសូវចាំច្បាស់ដែលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ! កន្លែងណាអីមិនសូវចាំក៏អត់អីដែរ អីអាចរៀបរាប់អ្វីដែលអីចាំ ។

សារ៉ាន់: ចឹងដឹងតាំងពីជំនាន់ណា ។

ប៊ុនថន: ពីដើមមករហូតដល់អីមកនៅស្រុកត្រពាំងប្រាសាទហ្នឹងតែម្តងអី?

សារ៉ាន់: ប្រវត្តិជំនាន់ណាជំនាន់ខ្មែរក្រហមជំនាន់ណា ។

ប៊ុនថន: បាទ! ពីមុនជំនាន់ខ្មែរក្រហមទៀត មកដល់សម័យខ្មែរក្រហមហើយក្រោយមក មកដល់នៅ
អូររំដួល ត្រពាំងប្រាសាទនេះ?

សារ៉ាន់: ចឹងនិយាយពីដើមទងហ្នឹងតែម្តង ។

ប៊ុនថន: បាទ! ដើមទងដំបូង ចឹងខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតសម្ភាសអី អីអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំសម្ភាសទេ?

សារ៉ាន់: ចុះមានអី តែកន្លែងណាខ្ញុំដឹងខ្ញុំដឹង កន្លែងណាខ្ញុំមិនសូមអធ្យាស្រ័យ ។

ប៊ុនថន: អីអត់ដឹងក៏មិនអីដែរ ចឹងអីឈ្មោះអីដែរ?

សារ៉ាន់: ខ្ញុំលុច សារ៉ាន់ ។

ប៊ុនថន: អីអាយុប៉ុន្មានហើយ?

សារ៉ាន់: ខ្ញុំឆ្នាំ៦០ ហើយ ។

ប៊ុនថន: អីមានស្រុកកំណើតនៅភូមិឃុំអីដែរ?

សារ៉ាន់: ស្រុកកំណើតខ្ញុំដំបូងនៅខាងខេត្តកណ្តាល ក្រាំងយូរ ។

ប៊ុនថន: ភូមិអីវិញ?
 សារ៉ាន: ភូមិកំណើតភូមិតាពិដ ។
 ប៊ុនថន: ឃុំអីវិញ?
 សារ៉ាន: ឃុំក្រវាំងយ៉ូវ៉ា ។
 ប៊ុនថន: ស្រុក?
 សារ៉ាន: ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ។
 ប៊ុនថន: ចឹងបច្ចុប្បន្នអីនៅក្នុងភូមិឃុំអីដែរ?
 សារ៉ាន: បច្ចុប្បន្ននៅភូមិព្រះប្រឡាយ ព្រះប្រឡាយឃុំទេ ប្រឡំ ។
 ប៊ុនថន: ចឹងភូមិអីវិញ?
 សារ៉ាន: ភូមិអូររំដួល ឃុំព្រះប្រឡាយ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ។
 ប៊ុនថន: អីមានបងប្អូនប្អូននាក់?
 សារ៉ាន: ខ្ញុំមានបងប្អូនទាំងអស់៧នាក់ ។
 ប៊ុនថន: បងប្អូនសរុបទាំងអស់?
 សារ៉ាន: បាទ!មាន៧នាក់ ។
 ប៊ុនថន: អីកូនទីប្អូន?
 សារ៉ាន: ខ្ញុំកូនទី១ បែកតែមួយខ្ញុំមកហ្នឹងក្រៅពីហ្នឹងនៅជុំមែទាំងអស់ ។
 ប៊ុនថន: ទី២ឈ្មោះអីវិញដែរ?
 សារ៉ាន: ទី២ លុច សារ៉ាន ។
 ប៊ុនថន: កាត់នៅរស់ទេ?
 សារ៉ាន: បាទ!នៅទាំងអស់ ។
 ប៊ុនថន: ចឹងសព្វថ្ងៃកាត់នៅណា?
 សារ៉ាន: សព្វថ្ងៃកាត់នៅស្អាងនោះ ស្រុកស្អាង ។
 ប៊ុនថន: កាត់មានដែលមកលេងនេះទេ?
 សារ៉ាន: អត់ដែលបានមកដង ។
 ប៊ុនថន: អីធ្លាប់ទៅហ្នឹង?
 សារ៉ាន: បាទ!ខ្ញុំធ្លាប់ទៅញឹកដែរ ទៅធ្វើបុណ្យអីដែរ ។
 ប៊ុនថន: ចឹងទៅពេលមានបុណ្យទាន?
 សារ៉ាន: បាទ!ទៅពេលបុណ្យអី មែនមិនស្រួលអីទៅដែរ ។

ប៊ុនថន: ទី៣ ?
 សារ៉ាន: ទី៣ លុច សារ៉ាន ។
 ប៊ុនថន: កាត់នៅស្អាតដែរ?
 សារ៉ាន: បាទ! នៅជុំទាំងអស់បែកតែខ្ញុំមួយ នៅក្រាំងយ៉ូវ ។
 ប៊ុនថន: កាត់ប្រុសស្រី?
 សារ៉ាន: រសី សុទ្ធតែស្រី ។
 ប៊ុនថន: ទី៤ ?
 សារ៉ាន: ទី៤ លុច ស្រី ។
 ប៊ុនថន: ទី៥ ?
 សារ៉ាន: លុច សារ៉ាន ។
 ប៊ុនថន: ចឹងអីវ៉ាន់?
 សារ៉ាន: ខ្ញុំវ៉ាន់ ។
 ប៊ុនថន: ទី៦ ?
 សារ៉ាន: លុច សុខវិន ។
 ប៊ុនថន: ស្រីប្រុស?
 សារ៉ាន: ស្រីដែរ ។
 ប៊ុនថន: ទី៧ ?
 សារ៉ាន: ទី៧ លុច ចិន្តា ពៅគេប្រុស ។
 ប៊ុនថន: នៅស្អាតដែរ?
 សារ៉ាន: សុទ្ធតែនៅក្រាំងយ៉ូវទាំងអស់ ។
 ប៊ុនថន: ម្តាយអីឈ្មោះអី?
 សារ៉ាន: អ៊ុន សារ៉ៃ ។
 ប៊ុនថន: កាត់មានអាយុប៉ុន្មានហើយ?
 សារ៉ាន: មែខ្ញុំអាយុ៨០ ខ្នង៨១ អី ។
 ប៊ុនថន: ចុះឪពុក?
 សារ៉ាន: ឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ លុច ឡាត ។
 ប៊ុនថន: កាត់នៅរស់ទេ?
 សារ៉ាន: បាទ! កាត់ស្លាប់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ស្លាប់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាន: មិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ យូរដែលហើយ ។

ប៊ុនថន: ស្លាប់តាំង៧៤?

សារ៉ាន: តាំងពីយើងផ្តាច់ខ្លួនហើយ ស្លាប់ទើបយើងប៉ុន្មានឆ្នាំនេះដែរ ។

ប៊ុនថន: អីកាលពីក្នុងរៀនសូត្រនៅណាដែលអី?

សារ៉ាន: ខ្ញុំរៀននៅក្រាំងយ៉ូវ៉ាបានតិចតួច ។

ប៊ុនថន: រៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

សារ៉ាន: មិនថ្នាក់ទីប៉ុន្មានទេ យើងរៀបបានត្រឹមទី១០ទី១១ យើងពីដើមណា “ក ខ ស្រះអ ស្រះអា”
ហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន: ម៉ែនរៀបថ្នាក់ទី១១?

សារ៉ាន: ចាស! ។

ប៊ុនថន: រៀននៅសាលាណា?

សារ៉ាន: វាលវត្តភ្នំតាពែក ក្រោយមកបានរៀនអក្សរកម្ពុបន្ត ម៉ែឪក្រពេកចេះតែជួយរកស៊ីអត់បាន
រៀន ។

ប៊ុនថន: ក្រោយពីឈប់រៀនម៉ែនធ្វើអី?

សារ៉ាន: ខ្ញុំមានធ្វើអីនៅជួយរកស៊ីឪពុកម្តាយ មានធ្វើស្រែអីហ្នឹងជាមួយឪពុកម្តាយ ។

ប៊ុនថន: ចុះពេលក្រោយមកទៀតម៉ែន?

សារ៉ាន: ក្រោយមកទៀត រួចពីហ្នឹងមកយកគ្រួសារ ខ្ញុំអត់មានធ្វើអីទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ែនរៀបគ្រួសារឆ្នាំប៉ុន្មានម៉ែន?

សារ៉ាន: ឆ្នាំ៧០ ខ្ញុំរៀបគ្រួសារ?

ប៊ុនថន: គ្រួសារម៉ែនឈ្មោះអីវិញ?

សារ៉ាន: ប្រាក់ សាម៉ុន ។

ប៊ុនថន: ចឹងនៅជាប់គ្នារហូតដល់រត់មក?

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: គាត់អ្នកស្រុកណា?

សារ៉ាន: កំណើតគាត់នៅតាកែវ ក្រោយមកបានគាត់ទៅនៅស្ពាន នៅជាមួយឪពុកមា កូនចិញ្ចឹមមា
គាត់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ែនបន្ទាប់ពីរៀបគ្រួសារហើយម៉ែនប្រកបរបរអីដែរ?

សារ៉ាន: ធ្វើស្រែ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពូ?

សារ៉ាន: ពូធ្វើជាមួយគ្នាធ្វើស្រែដូចគ្នា ។

ប៊ុនថន: មីននៅជាមួយឪពុកម្តាយឬមួយបែក?

សារ៉ាន: ខ្ញុំបែកនៅផ្ទះរៀងខ្លួន ការហើយបែក ធ្វើស្រែដូចប្តីប្រពន្ធ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីននៅក្នុងភូមិរហូតដល់ពេលណាដែរ?

សារ៉ាន: ដល់ក្រោយមកខ្ញុំមកនៅស្ពាននេះ នៅខាងស្រុកឪពុកនេះ នៅស្ពានស្រែណា នៅខាងម្តាយ ក្មេក តែនៅផ្ទះដោយឡែក ។

ប៊ុនថន: ចឹងហ្នឹងឃុំស្ពានស្រែ?

សារ៉ាន: ហ្នឹងឃុំស្ពានភ្នំ ។

ប៊ុនថន: ចឹងស្ពានស្រែជាកូមិ?

សារ៉ាន: ចាស! ហ្នឹងឃុំស្ពានភ្នំ បើស្រុកកំណើតខ្ញុំឃុំក្រាំងយ៉ូវ ដល់ហើយមកនៅស្ពាននេះស្ពានស្រែ នៅក្នុងឃុំក្រាំងយ៉ូវ ។

ប៊ុនថន: មកនៅស្ពានភ្នំហ្នឹងដល់ណាដែរ?

សារ៉ាន: នៅរហូតដល់យើងមានរដ្ឋប្រហារ បានខ្ញុំមកនៅចប់សព្វគ្រប់មកវាយបែក៧៥ នោះមកនៅ រតនគិរីនោះ ចេញទៅនៅរតនគិរី ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រែងមីនការឆ្នាំ៧០?

សារ៉ាន: ចាស! ការឆ្នាំ៧០ ។

ប៊ុនថន: ៧០ របបរដ្ឋប្រហារ?

សារ៉ាន: ចាស! រដ្ឋប្រហារដល់ពេលយើងក្នុងកំរាងចឹងទៅដាច់ភ្នំពេញមួយសារទៀតឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង ខ្ញុំទៅ នៅរតនគិរីវិញ ទៅរតនគិរីនោះ ឆ្នាំ៧៧ខ្ញុំទៅរតនគិរី ។

ប៊ុនថន: ៧៧ទេ?

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ៧៥?

សារ៉ាន: ៧៥ នៅស្ពានហ្នឹងតែម្តង ។

ប៊ុនថន: តើអត់មានជម្លៀសទៅណាទេ?

សារ៉ាន: ខ្ញុំអត់មានទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងនៅចឹងយើងធ្វើអីដែរ នៅស្ពានហ្នឹង?

សារីនៈ នៅស្នាក់នៅធ្វើស្រែ មានធ្វើអី ធ្វើស្រែហូបខ្លួនយើង បាយរួមប្តីយើងហូបជំនាន់នោះណា ហូបធម្មតា ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងមីងប្រជាជនចាស់ឬប្រជាជនថ្មីមីង?

សារីនៈ ខ្ញុំប្រជាជនចាស់ ។

ប៊ុនថនៈ ប្រជាជនចាស់?

សារីនៈ ចាស់កំណើតកើតជានៅហ្នឹង កំណើតកើតជានៅក្រាំងយូរ មានប្តីមកនៅស្រុកស្អាត ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងតំបន់មីងកេរដោះឆ្នាំណាមីង នៅក្រាំងយូរស្អាតហ្នឹង?

សារីនៈ ៧០ ប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំរៀងនេះដែរ ខ្ញុំស្រពិចស្រពិលដែរ ។

ប៊ុនថនៈ មីងការបានប៉ុន្មានឆ្នាំបានកេរដោះ?

សារីនៈ ខ្ញុំបានកូនខ្ញុំអាមួយបងហើយ មើល៧៥ ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ៧៥ បែកភ្នំពេញ?

សារីនៈ ចាស់បែកភ្នំពេញ បែកភ្នំពេញបានកូនខ្ញុំមួយដែលថាអាយុ៤០ ហ្នឹង ខ្ញុំនៅជួបជុំហ្នឹងខ្ញុំអត់ មានចេញទៅណាផង កំណើតកើតជាក្រាំងយូរមានប្តីមកនេះ មកនៅស្រុកស្អាត ។

ប៊ុនថនៈ តំបន់ប៉ុន្មាននៅស្អាត?

សារីនៈ តំបន់ប៉ុន្មានតំបន់២៥ ខ្ញុំរៀងស្រពិចស្រពិលដែរ ព្រោះខ្ញុំឃ្លាតពីស្រុកឆ្ងាយដែរ ខ្ញុំស្រពិចស្រពិលដែរ នៅហ្នឹងជាប់២៥ ពីដើមមកតែឥឡូវកេរដោះយ៉ាងម៉េចខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ។

ប៊ុនថនៈ គណៈ តំបន់ភាសុខអីហ្នឹង?

សារីនៈ មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចទេ ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ម៉ាជំនាន់ហ្នឹង ខ្ញុំមិនសូវរៀងនយោបាយហ្នឹងមិនសូវបានចូលរួមបានខ្ញុំមិនសូវដឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពេលរំដោះឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងគេរៀបចំយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារីនៈ ដល់៧៥ ហ្នឹងរៀបចំហូបបាយរួម អ!ឆ្នាំ៧៦ បាយរួម ខ្ញុំស្រពិចស្រពិលដែរ ៧៦ ហ្នឹងហូបបាយរួមហូបអី ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងមានជម្លៀសប្រជាជនថ្មីមកនៅទេ ភូមិហ្នឹង?

សារីនៈ មានដែលតែខាងខ្ញុំមាន នៅមិនយូរទេបានប្រហែលជាមួយអាទិត្យគេបញ្ជូនទៅអស់ទៅ អត់នៅបានយូរផង ។

ប៊ុនថនៈ គេជម្លៀសយកមកពីខាងណា?

សារីនៈ កាលយើងបែកភ្នំពេញហ្នឹង៧៥ ។

ប៊ុនថនៈ ប្រជាជនដែលជម្លៀសទៅហ្នឹងជម្លៀសពីខាងណា?

សារ៉ានៈ ដម្លៀសពីភ្នំពេញមកស្នាក់នៅកន្លែងខ្ញុំ នៅរោងបាយហ្នឹង មកបានជាមួយអាទិត្យគេបញ្ជូន
បន្តខ្ញុំមិនបានដឹងផង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងម៉ែងធ្វើអីដែលពេលបែកក្រាមហ្នឹង?

សារ៉ានៈ មានធ្វើអីខ្ញុំនៅខាងរោងបាយ ដាំបាយឲ្យគេហូប មានជាប់ធ្វើផង នៅរោងបាយ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពួកគាត់ធ្វើការអីដែរ?

សារ៉ានៈ ពូ កាលជំនាន់ហ្នឹងគាត់អត់នេះផង គាត់ខាងធ្វើនេះជាប់តស៊ូជំនាន់យួនចូលនោះណា ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងគាត់ចូលទ័ពដែរ?

សារ៉ានៈ ចូលទ័ព ចូលទ័ពចឹងបានខ្ញុំទៅដល់នោះ គេបញ្ជូនខ្ញុំទៅដល់រតនកីរី ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងគាត់ចូលទ័ពតាំងពីមុន៧៥?

សារ៉ានៈ បាទ! គាត់ចូលតាំងពីមុនតាំងពីជំនាន់៧០ ប៉ុន្មានទេ គាត់៧២-៧៣ដឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពេលរដ្ឋប្រហារហើយ?

សារ៉ានៈ បាទ! រដ្ឋប្រហារហើយ កើតរដ្ឋប្រហារហ្នឹងគាត់ឈឺចាប់ហ្នឹងគេសម្រាប់ពួកគាត់ហ្នឹង កាលហ្នឹង
សម្រាប់ពួកគាត់ចឹងទៅ ចឹងខ្ញុំចូលធ្វើទ័ព ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងម៉ែងព្រមឲ្យគាត់ចូលដែរ?

សារ៉ានៈ អើ! ចុះបើគាត់ចង់ហើយ ខ្ញុំឯកភាពជាមួយគាត់ទៅ គេថាសង្គមពួកនោះណា កាលហ្នឹង
ទាហានលន់ នល់ កាលជំនាន់ លន់ នល់ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលគាត់ចូលដំបូង គាត់ចូលនៅម៉ូណា ចូលជាមួយពីណា?

សារ៉ានៈ ខ្ញុំមិនសូវយល់ដែរ ពេលគាត់ចូលទ័ពហ្នឹង ចូលខាងតំបន់អីទេ ដូចខាងតំបន់ ។

ប៊ុនថនៈ តំបន់២៥ហ្នឹង?

សារ៉ានៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូទសុភាហ៍នៅជុំម៉ែងទេ ពេលចូលទ័ពចឹង?

សារ៉ានៈ នៅបានធ្វើស្រែហូបទាំងអស់គ្នា ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពេលប្រយុទ្ធពេលអីនោះ?

សារ៉ានៈ គាត់មិនបានចេញចូលទៅប្រយុទ្ធផង នៅខាងកាន់តែអូទាក់ទងនៅកន្លែងមន្ទីរ ហ្នឹងខ្ញុំនិយាយពី
គាត់នៅអង្គភាពតំបន់ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងម៉ែងនៅខាងរោងបាយឆ្នាំ៧៥?

សារ៉ានៈ បាទ! ឆ្នាំ៧៦ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹង៧៦?

សារ៉ាន: ឆ្នាំ៧៥យើងទើបបែក មិនទាន់មានបានបង្កើតអីនោះ ។

ប៊ុនថន: ចឹង៧៦ បានមើលនៅខាងរោងបាយ ?

សារ៉ាន: បាទ! នៅខាងរោងបាយដំបូងដំបូងអី ដំបូងរួមគេណា ។

ប៊ុនថន: ចឹងពួកគាត់នៅណាវិញពេលហ្នឹង?

សារ៉ាន: ពេលហ្នឹងគេបញ្ជូនគាត់ទៅរតនកិរី ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ៧៦ ហ្នឹងគាត់ទៅរតនកិរី?

សារ៉ាន: បាទ! ៧៦ ហ្នឹងគាត់ទៅរតនកិរី ពេលបែកភ្នំពេញហើយមិនបញ្ជូនទ័ពទៅនៅព្រំដែន ។

ប៊ុនថន: ទៅដំណាលម៉ែនឬទៅមុនម៉ែន?

សារ៉ាន: គាត់ទៅមុន ខ្ញុំបានគេយកទៅក្រោយ ។

ប៊ុនថន: គាត់ទៅមុនយូរទេ?

សារ៉ាន: គាត់ទៅមុនបានប្រហែលមួយឆ្នាំ ឆ្នាំ៧៦ - ៧៧ ខ្ញុំបានទៅ ។

ប៊ុនថន: ចេញទៅខែប៉ុន្មាន?

សារ៉ាន: ចេញទៅខែ៤ ពេលខ្ញុំទៅលេងចូលឆ្នាំនៅភ្នំពេញ ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ! ទៅលេងចូលឆ្នាំនៅភ្នំពេញ ចូលឆ្នាំជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។

ប៊ុនថន: មានចូលឆ្នាំដែរ?

សារ៉ាន: មានលេងដែលតើ ពេលគេរំដោះហើយហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ! ឆ្នាំ៧៧ហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងគេមានលេងអីខ្លះ?

សារ៉ាន: គេលេងល្បួងលេងអង្កញ្ចក់យើងដែលនៅក្នុងភ្នំពេញហ្នឹង ខ្ញុំទៅលេងហ្នឹងហើយនៅស្នាក់ហ្នឹង បានប្រហែលជាកន្លះខែហ្នឹង បានគេបញ្ជូនទៅរតនកិរី ឆ្លងកំប៉ាល់មុខរាំងហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងខាងណាមកយកម៉ែនទៅ?

សារ៉ាន: ខាងកងទ័ព ខាងអង្គភាពប្តីខ្ញុំហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: អង្គភាពប៉ុន្មានប្តីម៉ែន?

សារ៉ាន: អង្គភាពប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនសូវនេះដែរ ។

ប៊ុនថន: អង្គភាព៨០១ ?

សារ៉ាន: បាទ! អង្គភាព៨០១ ។

ប៊ុនថន: មកហេម៉ែងទៅ?

សារ៉ាន: ចាស! មកយកទៅ ។

ប៊ុនថន: តើនៅណាវិញម៉ែង?

សារ៉ាន: តើប្រាប់យើងត្រង់ថាយកទៅរតនគិរី យកមកជួបជុំប្តីយើង តាថា កាលប្តីខ្ញុំមិនសូវជឿ
ដែរ ខ្ញុំអត់ចង់ទៅដែលប្តីនោះ ។

ប៊ុនថន: ម៉េចចឹង?

សារ៉ាន: ខ្លួន ធម្មតាកាលជំនាន់ប្តីនោះ តែហៅទៅច្រើនតែបាត់មិនចឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

សារ៉ាន: ដល់ចឹងខ្ញុំប្រកែកជាមួយម៉ែអី ដល់ម៉ែខ្លួន ម៉ែថានៅកូននៅចឹងខ្លួនគេវាយចោលអីចឹង ទៅ
ក៏តាមគេទៅក៏អត់អីមែន បានទៅជួបជុំគ្នា ។

ប៊ុនថន: ចឹងទ័ពប្តីនោះយកទ្បានមកយកម៉ែងទៅ?

សារ៉ាន: ចាស! គេដាក់ទ្បានពីព្រែកតូចទៅដល់មកដល់ភ្នំពេញតែម្តង មកស្នាក់នៅភ្នំពេញ ។

ប៊ុនថន: កាលប្តីមានច្រើនក្តាដែរ?

សារ៉ាន: ច្រើន កប៉ាល់យើងអាចធំពីរជាន់ប្តីនោះ ឡើងពេញបីប ។

ប៊ុនថន: ចឹងសុទ្ធតែគ្រួសារកងទ័ព?

សារ៉ាន: ចាស! សុទ្ធតែគ្រួសារទ័ព ។

ប៊ុនថន: ចឹងចេញពីស្ពានទៅជិះកប៉ាល់?

សារ៉ាន: ចេញពីស្ពានទៅជិះទ្បាន ចេញពីទ្បានយើងនៅស្នាក់នៅភ្នំពេញ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

សារ៉ាន: នៅភ្នំពេញបានប្រហែលជាកន្លះខែ គេបញ្ជូនទៅទៀត បានខ្ញុំទៅតាមកប៉ាល់ ។

ប៊ុនថន: ទៅភ្នំពេញស្នាក់នៅម៉ូណា?

សារ៉ាន: ស្នាក់នៅវត្តអីទេ វត្តនិរោធមិនដឹងវត្តអីទេ ភ្លេចដែលប្តីនោះ ។

ប៊ុនថន: វត្តខណ្ឌឡោម?

សារ៉ាន: វត្តខណ្ឌឡោម ។

ប៊ុនថន: នៅខាងអីវិញវត្តខណ្ឌឡោមប្តីនោះ?

សារ៉ាន: អត់ដឹងដែរ យើងកាលប្តីស្រពិចស្រពិល ។

ប៊ុនថន: ចឹងវត្តខណ្ឌឡោមម៉ែងទៅខែ៤?

សារ៉ាន: ខ្ញុំទៅខែ៤ ។

ប៊ុនថន: មានចាំថ្ងៃទេ?

សារ៉ាន: អត់ចាំទៀត ។

ប៊ុនថន: ដឹងថាចូលឆ្នាំ?

សារ៉ាន: ចាស! ដឹងថាចូលឆ្នាំ ខ្ញុំនៅលេងចូលឆ្នាំហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: គេនៅហ្នឹងមានរៀបចំអីខ្លះពេលចូលឆ្នាំ?

សារ៉ាន: គេធម្មតាគេរកាន់តែលេងឈ្នួល លេងអង្កញលេងអីចឹងទៅ សប្បាយដូចជំនាន់យើងពីមុនចឹង កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងមានរាំមានអីទេ?

សារ៉ាន: អត់មានទេ អត់មានរាំមានអីគ្រាន់តែលេងអង្កញលេងឈ្នួល អ្នកចេះច្រៀងអីក៏ច្រៀងហ្នឹង ទៅណាស់ ។

ប៊ុនថន: ជាមួយពីណា?

សារ៉ាន: ជាមួយគ្រួសារយុទ្ធជនយើងហ្នឹង មានស្រីៗក្នុងយើងហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: មានប្រុសៗទេ?

សារ៉ាន: ប្រុសៗដូចជាមិនមានទេ សុទ្ធតែស្រីក្នុងឯង មានប្រុសមានគេអ្នកដែលមកយើងហ្នឹងណាបីបួន នាក់អីចឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងលេងជាមួយគ្នាទៅ?

សារ៉ាន: ចាស! លេងជាមួយគ្នា កាត់នៅដែលតើនៅសព្វថ្ងៃហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាត់ឈ្មោះអី?

សារ៉ាន: ឈ្មោះ ពូតាត អីនៅទំនប់ដាច់ហ្នឹង ហើយម្នាក់ទៀតស្លាប់ហើយ គេអ្នកមកយកខ្ញុំហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

សារ៉ាន: បាត់តែមួយទេ មួយហ្នឹងកាត់ចាញ់បោកគេ ។

ប៊ុនថន: ចាញ់បោកយ៉ាងម៉េចម៉ែ?

សារ៉ាន: ចាញ់បោកជំនាន់យើងអន្លង់វែងនោះ ។

ប៊ុនថន: កាត់ទៅខាងណា?

សារ៉ាន: គេយកដាក់កុកអន្លង់វែងជាមួយតា០៥ តាសារៀនហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: គេចាប់ទៅជាមួយតាសារៀន?

សារ៉ាន: ចាស! ចាប់ជាមួយតាសារៀនហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាត់មានតួនាទីអីដែលបានគេចាប់កាត់?

សារ៉ាន: កាត់ប្រធានវរសេនាធំ ។

ប៊ុនថន: ប្រធានវរសេនាធំ?

សារ៉ាន: ប្រធានវរសេនាធំ ។

ប៊ុនថន: កាត់ឈ្មោះអីមីង?

សារ៉ាន: កាត់ឈ្មោះ អីទេ ចេះភ្លេចកើតឈ្មោះកាត់ ។

ប៊ុនថន: វរសេនាធំលេខប៉ុន្មាន?

សារ៉ាន: មិនសូវចាំទេ រឿងលេខ និយាយទៅខ្ញុំចាំឈ្មោះកាត់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាត់នៅជាមួយគាសារឿនដែរ?

សារ៉ាន: បាទ! នៅជាមួយប្តីខ្ញុំអីហ្នឹង ប្តីខ្ញុំនៅវរសេនាធំ ។

ប៊ុនថន: កាត់ប្រធាន?

សារ៉ាន: កាត់ប្រធាន ប្តីខ្ញុំកូនចៅ កូនចៅកាត់ទេ មើលចេះភ្លេចឈ្មោះកាត់ មនុស្សស្អាតត្រង់សឹងអី កាត់ហ្នឹង កាត់ចាញ់បោកគេ ។

ប៊ុនថន: គេហៅទៅចាប់ជាមួយគ្នា?

សារ៉ាន: បាទ! ចាប់ជាមួយគ្នា ។

ប៊ុនថន: ខាងណាហៅ?

សារ៉ាន: អត់ដឹងទេ ខ្ញុំមិនសូវដឹងខ្ញុំ ខ្ញុំមិនសូវដឹងថាខាងណាខាងណាទេ តែគ្រាន់ដឹងថាគេយកដាក់កុកអី ចឹងទៅណាស់ តាយន ។

ប៊ុនថន: តាយន?

សារ៉ាន: បាទ! តាយន មេកាត់ ។

ប៊ុនថន: វរសេនាធំ?

សារ៉ាន: បាទ! សុទ្ធតែវរសេនាធំ ខ្ញុំដឹងថាតាំងពីខ្ញុំនៅជាមួយកាត់តាំងពីរតនកិរី ដល់ក្រោយមកជំនាន់ យើងនេះ ខ្ញុំមិនសូវដឹងទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងបានកន្លះខែបានបញ្ជូនទៅរតនកិរី?

សារ៉ាន: បាទ! ទៅរតនកិរី ។

ប៊ុនថន: ចឹងគេអនុញ្ញាតឲ្យលេងដែរ?

សារ៉ាន: បាទ! លេងតើ ពីណាចេះច្រៀង ច្រៀងទៅគ្នាយើងហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងមានបានដើលេងទេ?

សារ៉ានៈ លេងតែខាងហ្នឹង ចុះកាលហ្នឹងស្ងាត់មានបានដើរលេងទៅណា មានតែពួកយើងក្រុមសារយុទ្ធ ជននាំគ្នាលេងអីហ្នឹង គេអត់មានហាមឃាត់អីទេ ។

ប៊ុនថនៈ ដើរមកលេង?

សារ៉ានៈ បាទ! ដើរមកលេង ។

ប៊ុនថនៈ ដើរលេងកន្លែងណាខ្លះទៅ?

សារ៉ានៈ ខ្ញុំមិនសូវចាំផង ចេះដើរតាមមើលគេទៅមកដល់មុខដៃ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងមានមកដល់មុខវាំងទេ?

សារ៉ានៈ បាទ! មកដល់មុខវាំង ។

ប៊ុនថនៈ ពេលហ្នឹងមិនសង្កេតឃើញយ៉ាងម៉េចដែរ មានមនុស្សអីដើរចេញចូលទេ?

សារ៉ានៈ មិនមានទេ ស្ងាត់នេះមួយនោះមួយចឹងទៅ ។

ប៊ុនថនៈ តាមដុះឃើញទេ?

សារ៉ានៈ បាទ! តាមដុះឃើញ ដូចពួកយើងអ្នកស្នាក់នៅ ។

ប៊ុនថនៈ មានឃើញគេលក់ដូរអីទេ?

សារ៉ានៈ បាទ! អត់មានទេ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងនៅក្នុងទន្លេមានឃើញទូកអីទេ?

សារ៉ានៈ មានកាណូតអីគេដែលតើ មានកប៉ាល់អីចេញចូលអី តែដឹងថាខាងណាខ្ញុំអត់ដឹងទេ ក្រាន់តែ ឃើញ ។

ប៊ុនថនៈ ឃើញមានឡានធំអីទេ?

សារ៉ានៈ ទេ អត់ឃើញ ខ្ញុំអត់សូវមានចាប់អារម្មណ៍អីទេ ចាប់អារម្មណ៍តែភ័យមិនដឹងគេយកទៅប្រឡោះណា ដល់នោះឃើញ ទៅដល់ប្រហែលជាមួយអាទិត្យបានគេឲ្យជួបឪវ៉ាហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ជួបពូ?

សារ៉ានៈ បាទ! ហៅតាតមកជុំគ្នាហ្នឹងបានអរ មានអារម្មណ៍មួយខ្លាច ។

ប៊ុនថនៈ ខ្លាចអីម៉ង?

សារ៉ានៈ នឹកឃើញថាមិនដឹងគេយកទៅណា យើងមិនដែលស្គាល់ អត់ដែលស្គាល់ស្រុកស្គាល់ខេត្តគេ ចេះតែនាំទៅចឹង ដឹងថាយកទៅណាចេះតែមានអារម្មណ៍មួយ បើទៅជួបប្តីទៅក៏អរទៅបើសិន យើងមិនជួបមិនដឹងថាយើងធ្លាក់ទៅដល់ណា ។

ប៊ុនថនៈ ពេលជួបពូ ពូមាននិយាយថាយ៉ាងម៉េចទេ?

សារ៉ានៈ មាននិយាយអីធម្មតាៗ ។

ប៊ុនថន: ជួបហើយ បានប៉ុន្មានថ្ងៃបានចេញទៅដល់រតនគិរី?

សារ៉ាន: ខ្ញុំទៅជួបគ្នានៅនោះតែម្តង ចេញពីភ្នំពេញទៅជួបនៅនោះតែម្តង ។

ប៊ុនថន: អត់មានជួបនៅភ្នំពេញទេ?

សារ៉ាន: បាទ/អត់មានជួបនៅភ្នំពេញទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងស្នាក់បានមួយអាទិត្យចេញទៅ?

សារ៉ាន: បាទ/បានមួយអាទិត្យចេញទៅជួបតែម្តង ។

ប៊ុនថន: ចេញទៅមិនទៅតាមឡានឬយ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាន: ទៅតាមកប៉ាល់ទឹក ។

ប៊ុនថន: ដិះតាមណាវិញ?

សារ៉ាន: ដិះតាមយើងមុខដៃទន្លេបួនមុខហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ទៅឡើងនៅណា?

សារ៉ាន: ទៅឡើងនៅខេត្តក្រចេះ ឡើងមកថ្មក្រែក ។

ប៊ុនថន: ចឹងចេញពីថ្មក្រែកបានឡើងឡាន?

សារ៉ាន: បាទ/បានឡើងឡានទៅ ។

ប៊ុនថន: ឡានយោធា?

សារ៉ាន: ឡានយោធា ស្តាប់ឡានទៅតាមកូនម៉ូយើងហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ស្រុកកូនម៉ូ?

សារ៉ាន: បាទ/កូនម៉ូ ខ្ញុំនៅបរកែវនោះ ។

ប៊ុនថន: ស្រុកបរកែវ?

សារ៉ាន: ស្រុកបរកែវ ។

ប៊ុនថន: រយៈពេលប៉ុន្មានបានមិនទៅដល់ដិះកប៉ាល់រយៈពេលប៉ុន្មានបានដល់ក្រចេះថ្មក្រែកហ្នឹង?

សារ៉ាន: ខ្ញុំដេកដូរមួយយប់ ដេកនៅកំពង់ចាម ។

ប៊ុនថន: ដេកនៅកំពង់ចាម?

សារ៉ាន: បាទ/ចេញពីកំពង់ចាមទៅដល់តែម្តង ។

ប៊ុនថន: ចេញពីថ្មក្រែកនៅដល់ខេត្តរតនគិរីតែម្តង?

សារ៉ាន: ទៅដល់រតនគិរីទៅដល់ក្រចេះហ្នឹងយើងគេឲ្យសម្រាកហ្នឹងប្រហែលជាកន្លះខែទៀត ទំរាំឡាន
យើងមកពីនោះ ទំរាំឡានគេមកយក នាំគ្នាមើលផ្សារតនៅហ្នឹងទៀត ។

ប៊ុនថន: ចឹងមានឃើញផ្សារតអីដែរ?

សារ៉ាន: បានឃើញតើ កូនខ្ញុំអាមួយបងនៅដូច្នោះនេះ នាំទៅលេងមើលផ្សារតមើលអី ។

ប៊ុនថន: ចឹងបានឃើញផ្សារតាំងពីជំនាន់ហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ!ខ្ញុំឃើញផ្សារតាំងពីជំនាន់៧៧ ។

ប៊ុនថន: ទៅស្នាក់នៅណាវិញ នៅកន្លែងថ្មក្រែហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ!ថ្មក្រែហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ស្នាក់នៅទីរួមខេត្តវិញឬក៏ស្នាក់នៅកន្លែងថ្មក្រែ?

សារ៉ាន: បាទ!នៅហ្នឹងតែម្តងមិនដឹងជាខេត្តមិនដឹងជាអីទេ ផ្ទះដូចយើងដែលអត់មានផ្សារអត់មានអី ផង ។

ប៊ុនថន: នៅជិតថ្មក្រែហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ!គេថាថ្មក្រែថ្មក្រែហ្នឹងគេទៅ មាត់ទន្លេហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ហើយតពីហ្នឹងមកម្តងធ្វើដំណើរមករតនកិរី?

សារ៉ាន: បាទ ។

ប៊ុនថន: រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃម្តង?

សារ៉ាន: ធ្វើដំណើរតាមផ្លូវពិបាកដេកតាមផ្លូវបីយប់ ផ្លូវយ៉ាប់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម្តងទៅជួបគ្រួសារម្តងនៅរតនកិរី បរកែវ?

សារ៉ាន: បាទ!រតនកិរី បរកែវ ។

ប៊ុនថន: គាត់នៅម្តុំណា គាត់បោះទីតាំងនៅបរកែវហ្នឹង?

សារ៉ាន: កាលហ្នឹងមិនសូវចាំភូមិយុំគេផង យើងនៅអង្គភាពចិន ។

ប៊ុនថន: ចុះកន្លែងគេហ្នឹងគេហៅអីគេវិញ កន្លែងអង្គភាពហ្នឹង?

សារ៉ាន: នៅមន្ទីរ១១ ដូចជា១១ ចឹងហើយខ្ញុំមិនសូវច្បាស់ដែរ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកងពល?

សារ៉ាន: កងពល៨០ ១ ។

ប៊ុនថន: ៨០ ១ ជាមួយតាសារឿនហ្នឹង?

សារ៉ាន: ជាមួយតាសារឿន ដឹងថាកងពល៨០ ១ ដល់ចែកជារៈអីទៅខ្ញុំមិនសូវដឹង ខ្ញុំមិនសូវចាំ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម្តងនៅហ្នឹងនៅតែក្នុងអង្គភាពទេ អត់មានចេញទៅណាទេ?

សារ៉ាន: បាទ!អត់មានចេញទៅណា ។

ប៊ុនថន: ចុះពូ?

សារ៉ាន: ដូចគ្នា ។

ប៊ុនថនៈ គាត់អត់មានចេញទៅវាយនៅខាងមុខទេ គាត់អត់មានឡើងទៅវាយទេ?

សារ៉ានៈ គាត់នៅក្រោយខាងកាន់តែអូសប្រាប់ទាក់ទង ។

ប៊ុនថនៈ កាន់ខាងតែអូ?

សារ៉ានៈ ចាស! កាន់តែអូសប្រាប់ទាក់ទង ។

ប៊ុនថនៈ ម៉ីននៅហ្នឹងដល់ឆ្នាំណា?

សារ៉ានៈ បានដល់៨៨អី ៨៨យើងវាយរំដោះមួយសារទៀត សម្តេចវាយចូលវិញនោះ៨០ ប៉ុន្មាន ជំនាន់ហ្នឹងខ្ញុំមកវិញ ។

ប៊ុនថនៈ ចុះ៧៧?

សារ៉ានៈ អះ! ៧៧ រៀនណាមវាយចូលហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ តាមព្រំដែនហ្នឹង?

សារ៉ានៈ ចាស! ហ្នឹង៧៧ ខ្ញុំបកមកវិញហើយហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹង៧៧ហ្នឹងវាយតាមព្រំដែន?

សារ៉ានៈ ចាស! តាមព្រំដែន ។

ប៊ុនថនៈ គ្រួសារម៉ីនអត់មានឡើងវាយទេ?

សារ៉ានៈ អត់ទេ គាត់ចុះមកក្រោមដែរ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងគាត់មកជាមួយដំណាលម៉ីនតែម្តង?

សារ៉ានៈ ចាស! មកជាមួយខ្ញុំ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងចុះមកនៅខាងណាវិញ?

សារ៉ានៈ រកកំណត់មកឃើញទេ ដើរតែម្តង ចេញពីហ្នឹងខ្ញុំដើរទៅដល់យើងបាត់ដំបងនោះ ចេញពីបាត់ ដំបងបានចេញមកនេះវិញ ចង់ដុំវិញខ្ញុំដើរ ។

ប៊ុនថនៈ តែចង់សួរដំណាក់កាលរៀនណាមវាយ៧៧ហ្នឹង ម៉ីនដកចេញភ្លាមឬម៉ីនមិនទាន់ដក?

សារ៉ានៈ ខ្ញុំដកហើយ ដូចថាមានដែនការថាចូលហើយ មានយន្តហោះអីចឹងណាស់ យើងអីរឺនសែរតន ភីរហ្នឹង តា គាត់បញ្ជាឲ្យដក គាត់បញ្ជាឲ្យដកចេញតែម្តង អត់មានឲ្យវាយហើយចាំរត់ទេ ដកមុនតែម្តង ដកមុនវាយ ។

ប៊ុនថនៈ ដកមកនៅខាងណាមកនៅខាងទន្លេល្អៅខាងអីទេ?

សារ៉ានៈ កាលខ្ញុំចេញមកខាងទន្លេល្អៅមកតាមនេះ មកតាមហ្នឹងឯង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងម៉ីនអត់មានបានស្នាក់នៅទន្លេល្អៅទេ?

សារ៉ានៈ អត់មានបានស្នាក់ទេ មករហូតតែម្តង ដើរចេញមក មករហូតតែម្តង ស្នាក់តាមព្រៃ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពូមានមកជាមួយទេ?

សារ៉ាន: បាទ/មកជុំគ្នា ។

ប៊ុនថន: មកដល់បាត់ដំបង?

សារ៉ាន: ចេញពីហ្នឹងមក មកដល់បាត់ដំបង ចេញពីបាត់ដំបងបានបកមកវិញ ចេះតែដើរមកវិញ ។

ប៊ុនថន: បកទៅណាវិញ?

សារ៉ាន: ដូចថាយើងចេះតែដើរចឹងទៅ ស្តាប់វាយដូរដាច់ចឹងទៅ យើងទៅមិនរួចយើងមិនរកដូរចេញ ដូរចេញក៏រត់មកនេះវិញ មកយើងចប់នៅគ្រឹមនេះឯងខ្ញុំ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ឺនមានបានស្នាក់នៅខាង១០០១?

សារ៉ាន: អត់ទេ ខ្ញុំអត់បាននៅ ខ្ញុំទៅមិនដល់ ខ្ញុំទៅហួសហើយមកដុតទៀត ខ្ញុំមិនបានទៅដល់១០០១ទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមានបានទៅដល់ដីថៃទេ?

សារ៉ាន: ទេ កាលពីមុនអត់មានបានចូលហ្នឹងគេទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមកនៅហ្នឹង?

សារ៉ាន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពូកាត់នៅជាប់ជាមួយម៉ឺនរហូតឬមួយកាត់នៅបែក?

សារ៉ាន: មកជួបនឹងអង្គភាពកាត់ កាត់នៅអង្គភាពកាត់មកជុំជាមួយយើងវិញដដែល នៅជុំគ្នាហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាត់អត់មានបែកជាមួយម៉ឺនទេ?

សារ៉ាន: បាទ/អត់មានបែកទេ នៅជុំគ្នា ។

ប៊ុនថន: ចឹងអង្គភាពកាត់ត្រូវចល័តទៅធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

សារ៉ាន: ពេលកាត់ខ្លាហរណ៍ថា កាត់ទៅធ្វើការកាត់ទៅមួយថ្ងៃពីរថ្ងៃទៅ កាត់អត់មានទៅរាប់ខែរាប់ឆ្នាំទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ឺនមកដល់ភូមិព្រះប្រឡាយ?

សារ៉ាន: បាទ ។

ប៊ុនថន: មកដល់ឆ្នាំប៉ុន្មានម៉ឺន?

សារ៉ាន: ឆ្នាំ៨០ ។

ប៊ុនថន: ចឹងឆ្នាំ៨០?

សារ៉ាន: បាទ/មកដល់ហ្នឹងនៅតែម្តង ចាប់ពី៨០ មកដល់៩៧នេះ ។

ប៊ុនថន: ចឹង៨០ មកដល់ព្រះប្រឡាយតែម្តង?

សារ៉ាន: ចាស! ឆ្នាំ៨០ ហ្នឹងចេញមកអស់ហើយមកពីលិចឆ្នាំ៨០ មកទើត្រឹមហ្នឹងតែម្តង ។

ប៊ុនថន: ចុះពេលរៀនណាមួយខ្លាំងឆ្នាំ៨៥ អីនោះ ម៉ឺនទៅនៅណាវិញ?

សារ៉ាន: រត់ឡើងច្រកយើងថៃ ។

ប៊ុនថន: ថៃរត់ទៅខាងណា?

សារ៉ាន: ឡើងទៅថៃ ។

ប៊ុនថន: ឡើងទៅជំរុំទៅខាងណា?

សារ៉ាន: អត់ជំរុំ យើងដូចថាកាលហ្នឹង ភាគតំទិញដីថៃ ដូចថាមានហេតុផលមិនស្រួលចឹងទៅភាគតំទិញ ថៃមួយដុំទុកដល់ពេលមិនស្រួលភាគតំទិញឡើងស្ទាក់នៅថៃព្រំដែនកន្លែងថៃធ្វើចម្ការ អត់មានទៅ ដល់ភូមិគេទេ ។

ប៊ុនថន: ខាងក្រចណាវិញ ច្រកជំរុំ?

សារ៉ាន: ច្រកយើងជុំបុរុននេះ ឡានឡើងផ្លូវ ។

ប៊ុនថន: ចឹងយើងឡើងឡាន?

សារ៉ាន: អត់ទេ យើងឡើងដើរថ្មើដើង បើដឹកអង្ករអីគេដឹកតាមឡាន ដឹងស្បៀងណាស់ ឡើងយកទៅ ទុកខាងលើនោះតែម្តង គ្រឿម ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ឺនរត់ទៅវិញទៅមកចុះឡើង?

សារ៉ាន: ចាស! ពេលសភាពការណ៍ស្ទាក់ទៅយើងចុះមកវិញ ។

ប៊ុនថន: ចុះមករស់នៅនេះវិញ?

សារ៉ាន: ចាស! មកដាំអីៗហូបនេះវិញ កាលមុនច្រកហ្នឹង កាលមុនមានស្វាយខ្នុរចេកអីពេញទាំងអស់ ច្រកហ្នឹង ដល់ពួកខ្ញុំមកនៅចេះមកជាប់ពីហ្នឹងទៅមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ ខ្ញុំមិនដែលបានទៅ ទៀតដង្កូវ ដុះខ្ញុំមុននៅនោះឯង ។

ប៊ុនថន: ដុះនៅខាងណា?

សារ៉ាន: នៅខាងព្រះប្រឡាយហ្នឹង ច្រកជុំបុរុនហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: នៅកន្លែងបន្ទាយទាហាន?

សារ៉ាន: ចាស! កន្លែងបន្ទាយទាហាន ។

ប៊ុនថន: ដុះម៉ឺននៅហ្នឹង?

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: ម៉េចបានមកនៅហ្នឹងវិញ?

សារ៉ាន: ដល់ពេលទាហានមកនៅហ្នឹងគេឲ្យយើងមកនៅក្រោយ កាលហ្នឹងនៅជាមួយទាហាន ដល់
ទាហាននៅចិនទៅ គេឲ្យយើងនៅក្រោយ គេដេញយើងមកក្រោយគេចែកដីហ្នឹង គេវាស់ដី
ឲ្យ ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំណាគេចែកដីហ្នឹង?

សារ៉ាន: ដីហ្នឹងទើបខ្ញុំមកនៅ២០០៣ហើយ កាលមុនខ្ញុំនៅនោះ ដីនេះខ្ញុំទើបនៅ២០០៣នេះទេ ។

ប៊ុនថន: ចែកហ្នឹងដីចម្ការមានចែកទេ?

សារ៉ាន: ចែកដីពីរបីហិចតាដីឡូដុះអីហ្នឹង ដីចម្ការយើងចេះតែកាប់ខ្លួនឯងទៅបានប៉ុន្មានយកប៉ុណ្ណឹងទៅ
តាមការពិតខ្ញុំបានតែដីដុះហ្នឹងឯង ។

ប៊ុនថន: ចិនដីចម្ការបានប៉ុន្មានហាត់?

សារ៉ាន: ដីចម្ការអត់មានបានកាប់នឹងគេទេ យើងមិនសូវរីករាល់ដើរចាប់អីចឹង ខ្ញុំមិនសូវគេឲ្យប៉ុណ្ណា
បានប៉ុណ្ណឹង ក្រោយមកមេភូមិគេចែកចិនទៅបានដីស្រែ បើដើរគ្រួសកាប់មិនដែលទេ ។

ប៊ុនថន: មិនមកឆ្នាំ៨០ ហ្នឹង មិនមកច្រើនគ្រួសារ?

សារ៉ាន: ចាស/មកច្រើន ។

ប៊ុនថន: ការរស់នៅអីយ៉ាងម៉េចដែរ ដីវិភាគអី?

សារ៉ាន: ដីវិភាគអត់អីទេ ខាងអង្គភាពគេជួយ មានហូបអីដែរ អង្គរមូបអាហារអីខាងអង្គភាពជួយចុះ
យើងនៅជាប់ជាមួយអង្គភាពដែរ ដល់ចិនគ្រួសារយុវជនហ្នឹងយើងនៅជាមួយទាំងអស់គ្នា ។

ប៊ុនថន: ចិនពេលរត់ឡើងទៅខាងដីតាទិញហ្នឹង នៅហ្នឹងយូរទេ?

សារ៉ាន: អត់ទេ នៅមួយឆាបៗ ដូចថាយើងនៅទាហានយួនចេញដកអស់ទៅយើងមកដុះយើងវិញ
មកមើលដំណាំចិញ្ចឹមមាន់ទាអី មើលទា មើលមាន់អីវិញទៅ ។

ប៊ុនថន: តាតទិញដីនៅណា គេហៅកាត់ហ្នឹង?

សារ៉ាន: មិនត្រង់ណាខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ តាតដូចថាតាមអង្គភាពមួយដុំៗដូចថាប្រកយើងចិនទៅតាតទិញ
ដុំទុកត្រង់ហ្នឹងទៅ ។

ប៊ុនថន: ទិញហ្នឹងទិញរបស់ថៃទេ?

សារ៉ាន: ថៃទេ រកាន់យើងស្នាក់ដូចជួលគេចិន ដូចយើងជួលគេនៅម៉ាសភាពការណ៍ហ្នឹង យើងចុះមក
វិញ ។

ប៊ុនថន: ចិនរត់ទៅមកទៅវិញចិនមានគ្រោះថ្នាក់អីទេ?

សារ៉ាន: ខ្ញុំមិនដែលអីដែរ អត់មានប៉ះអីផង ។

ប៊ុនថន: ចិនអ្នកផ្សេងទៀត?

សារ៉ាន: អ្នកផ្សេងមានខ្លះដែរ ។

ប៊ុនថន: គ្រោះថ្នាក់ដោយសារអីវិញ?

សារ៉ាន: កាលប្តីនិគ្រោះវាយគ្នាឆ្នាំណាៗខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ កាលយួនវាយបុកមួយភ្លែតមានស្លាប់ស្រី ម្នាក់មានកូនតូច កាលប្តីនិយើងឡើងទៅ ខ្លះឡើងបានមុន មានប្រក់ឡើងខ្លះឡើងតាមថ្មតាម អី ភ័យនោះចេះតោងទៅ កាលប្តីនិមានគ្រាប់បាញ់មានអំបែងត្រូវម្នាក់ស្លាប់ទៅ អត់សូវ មានគ្រោះថ្នាក់អីដែលទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ែងចុះមកនៅភូមិនេះជាប់ឆ្នាំណា?

សារ៉ាន: នៅជាប់ដីប្តីនិគ្រោះឆ្នាំ២០០៣ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពីម៉ែងនៅខាងណានៅខាងជុំបុរុន?

សារ៉ាន: ចាស! ជុំបុរុន ។

ប៊ុនថន: ជុំបុរុនព្រះប្រឡាយប្តីនិ?

សារ៉ាន: ចាស! ព្រះប្រឡាយ ។

ប៊ុនថន: ចឹង២០០៣ បានឡើងមកនេះ?

សារ៉ាន: ដល់យើងផ្តាច់ខ្លួនហើយប្តីនិ បានយើងមកនៅ ថាទៅជាប់តែគ្នាប្តីនិភូមិនៅត្រង់នោះតែប្តីនិ ឆ្ងាយពីផ្លូវពេក ដល់យើងធ្វើផ្លូវនេះ គេចែកដីមកនៅជិតផ្លូវវិញ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ែងមកនៅភូមិឃុំនេះតាំងពីសមាហរណកម្ម?

សារ៉ាន: ចាស! តាំងពីសមាហរណកម្ម ។

ប៊ុនថន: ចឹងពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ៩៣អី ម៉ែងនៅខាងណាវិញ កាលអ៊ុនតាក់?

សារ៉ាន: ខ្ញុំនៅប្តីនិឯង ។

ប៊ុនថន: តែចុះឡើង?

សារ៉ាន: អ៊ុនតាក់ ។

ប៊ុនថន: ឆ្នាំ៩៣?

សារ៉ាន: ៩៣អ៊ុនតាក់ ពួកខ្ញុំដូចជាអត់បានបោះទេ ខ្មែរក្រហម អត់មានបានបោះទេ ៩៣ប្តីនិ ខ្ញុំ ភ្លេចដែរ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ែងមានបានបោះទេ?

សារ៉ាន: កំពុងតែថាប្តីនិ ៩៣ប្តីនិមិនដឹងថាបានបោះដែលអត់ភ្លេច បើបោះសមាហរណកម្មហើយនេះ បានបោះ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកាលពេលប្តីនិម៉ែងនៅណា ពេលអ៊ុនតាក់ចូលប្តីនិ?

សារ៉ាន: មិនទេ បើច្រើនឆ្នាំដែលហើយ ភ្លេចភ្លាំងដែលហ្នឹង អ៊ុនតាក់ហ្នឹងខ្ញុំដូចនៅក្រោម សម័យអ៊ុនតាក់ មានគេទៅស្រុកទៅផ្ទះវិញណាស់ គេថាអ៊ុនតាក់បញ្ជូនទៅស្រុកកំណើតវិញ តែខ្ញុំអត់មាននៅជំរុំហ្នឹងគេទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពេលមានព្រឹត្តិការណ៍សម្លាប់ សុន សេន អីម៉ីននៅនេះទេ?

សារ៉ាន: ខ្ញុំនៅខាងប្រកាសនោះ ។

ប៊ុនថន: តែនៅក្នុងយុំណា?

សារ៉ាន: បាទ/នៅក្នុងយុំព្រះប្រឡាយដែរ កាលហ្នឹងយើងចល័តនៅនេះទៅនោះណា ។

ប៊ុនថន: តែមិនមានដឹងរឿងហេតុអ្វីហ្នឹងទេ?

សារ៉ាន: អត់ទេ អត់បានដឹងទេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពេលមានព្រឹត្តិការណ៍ចាប់តាសារឿន ០៥ ចាប់ ០៦ ម៉ីនមានបានដឹងដែរ?

សារ៉ាន: គ្រាន់ដឹងថាចាប់ៗ តែមូលហេតុខ្ញុំមិនបានដឹង ខ្ញុំអត់ដឹងរឿង គ្រាន់ដឹងថាគាត់ចាប់ដាក់កុកអី ចឹង សម្លាប់ ហើយកាលសម្លាប់ហ្នឹងមិនច្បាស់ទៀតដល់ឥឡូវហ្នឹង កូនចៅគាត់នៅកកនៅទំនប់ដាច់នោះ ខ្ញុំអត់ច្បាស់ដែរ កូនចៅនៅទំនប់ដាច់ទាំងអស់ កូនគាត់បីនាក់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងម៉ីននៅនេះវត្តអីកើតឆ្នាំណាដែរ?

សារ៉ាន: វត្តអត់ចំណាំ ។

ប៊ុនថន: វត្តណាស់ ពេលសមាហរណកម្មហើយមានវត្តមានអីទេ?

សារ៉ាន: មានវត្តទំនប់ដាច់នេះ តែមិនដឹងគេធ្វើតាំងពីឆ្នាំណា ខ្ញុំមិនសូវចាំទេខ្ញុំ អត់មានយកចិត្តទុកដាក់ រឿងឆ្នាំហ្នឹង សួរគាត់បានដឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងពីមុនមក ម៉ីនមានបានទៅវត្តអីទេ?

សារ៉ាន: ទៅតើ ។

ប៊ុនថន: ទៅគេកសាងវត្តនេះហើយ?

សារ៉ាន: បាទ/វត្តទំនប់ដាច់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពីមុនមកមានវត្តទេ?

សារ៉ាន: ពីមុនមកវត្តដូចថាមានរាល់ក្នុងបឹងយើងធ្វើជាមួយបាស់ៗ ចឹងយើងមានទៅរកវត្តណា ។

ប៊ុនថន: ចឹងធ្វើជាមួយបាស់ៗ ?

សារ៉ាន: បាទ/មានបាស់ៗចឹងទៅ យើងរឹបចំធ្វើហោតាតមកជូនសែន ព្រេន ដូចយើងចឹង ដូចមានលោកដែរ សូត្រមន្តសូត្រធម៌ចឹងទៅណាស់ ជាមួយបាស់ៗ ។

ប៊ុនថន: ពេលសម័យរត់ហ្នឹង ម៉ីនបានធ្វើចឹងដែរ?

សារ៉ាន: ចាស! ធ្វើជាមួយចាស់ៗ អត់មានលោកទេ យើងអញ្ជើញចាស់ៗ មកសូត្រមន្តប្រាំសង្ឃខ្លះចឹង ទៅណាស់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយមានវត្តបានទៅវត្ត?

សារ៉ាន: ចាស! ដល់ក្រោយមានវត្តនៅទំនប់ដាច់នេះបានទៅធ្វើនៅវត្ត ។

ប៊ុនថន: ចឹងអ្នកភូមិនេះសុទ្ធតែមកពីខេត្តក្រោយដែរ?

សារ៉ាន: ចាស! ចំរុះនៅនេះ ភាគការពិតទៅចំរុះច្រើនណាស់ មកពីគ្រប់ប្រភេទ ។

ប៊ុនថន: មកពីខេត្តផ្សេងៗ ?

សារ៉ាន: ចាស! មកពីខេត្តផ្សេងៗ ។

ប៊ុនថន: តាំងពីជំនាន់តស៊ូ?

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: ចឹងមកពីស្រុកផ្សេងគ្នាចឹង ការរាប់អានគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារ៉ាន: អត់អីទេ ធម្មតាដូចជាបងប្អូន ។

ប៊ុនថន: ដល់ពេលឆ្ងាយពីស្រុកចឹងដូចបងប្អូន?

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: មីងធ្លាប់ឆ្លងកាត់សម័យខ្មែរក្រហមចឹង ជួបការលំបាកការហូចចុកយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារ៉ាន: ខ្ញុំវាមិនបានជួបពេលលំបាកខ្លាំង កាលខ្ញុំនៅសម្បូរហូចចឹង ខ្ញុំទៅនោះបាត់ទៅដល់ក្រោយមក ទៀតខ្ញុំចេះតែពូមែបងប្អូនខ្ញុំនិយាយថា ពិបាកចឹង ចឹងបានខ្ញុំមិនទាន់រឿងពិបាកចឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងជីវិតមីងមិនសូវពិបាកទេ?

សារ៉ាន: ចាស! អត់អីទេ ធម្មតាដំបូងមិនទាន់យ៉ាប់ដល់ឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្តែនគេថាយ៉ាប់ ជិតចូល៨០ ហើយ ការហូបបាយយ៉ាងម៉េចនោះខ្ញុំអត់ទាន់ផង ខ្ញុំចេញផុតហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងមានដែលនិយាយរឿងវាវហ្នឹងប្រាប់កូនមីងទេ?

សារ៉ាន: ចេះតែនិយាយភក្តា ។

ប៊ុនថន: ក្មេងជឿឬយ៉ាងម៉េច?

សារ៉ាន: ជឿ ខ្លះចេះតែនិយាយភក្តា ខ្លះហរណ៍ខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នកជិតខាងគេ អ្នកជួបរបបពិបាក ហូបហ្នឹង គេនិយាយគ្នាខ្ញុំចេះតែជឿទៅ តែចំណែកខ្ញុំ ខ្ញុំមិនទាន់ជួបមែន កាលហ្នឹងថ្មីៗពេក ពេលរៀបចំហើយខ្ញុំទៅរតនកិរីបាត់ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកូនមីងមានបានរៀនសូត្រទេ?

សារ៉ាន: ចាស! បានរៀនដែលតើ ។

ប៊ុនថន: បានរៀនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

សារ៉ាន: កូនខ្ញុំមានតែបួនហ្នឹង?

ប៊ុនថន: ចឹងកូនបង?

សារ៉ាន: កូនបងរៀនជំនាន់យើងខ្មែរក្រហមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានទេ ជាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែរ ។

ប៊ុនថន: ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ?

សារ៉ាន: ឃុំយើងហ្នឹង ទួច ភីម នោះកូនខ្ញុំបង្កើត ។

ប៊ុនថន: នៅឃុំព្រះប្រឡាយ?

សារ៉ាន: ឃុំព្រះប្រឡាយ គេសុំពេកវាអត់ចង់ដែលហ្នឹងឪដងកូនដង ដល់ខាងស្រុកនោះសុំឲ្យចូលរួម មួយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងកូនបន្ទាប់កូនទី៣ អះ!កូនទី២?

សារ៉ាន: កូនទី២ នៅធ្វើពេទ្យ ពេទ្យភូមិយើងនេះ នេះដុះត្រង់នេះ ។

ប៊ុនថន: កូនទី៣?

សារ៉ាន: កូនទី៣ នៅជាប់ដុះខាងនោះ អត់ធ្វើអីទេ ។

ប៊ុនថន: មានក្រសួសហើយ?

សារ៉ាន: ចាស!មានអស់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មាន?

សារ៉ាន: ប្រុសបានតែមួយ ប្រុសបងគេ ។

ប៊ុនថន: ចឹងក្រោយគេ?

សារ៉ាន: ក្រោយគេស្រីដែរ ៧គេ វាយក្រសួសអស់ហើយ កូនការហើយអស់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងរាល់ថ្ងៃប្រកបមុខរបរអីដែរ?

សារ៉ាន: ធ្វើស្រែ ឈប់ធ្វើអីទាំងអស់ហើយ ។

ប៊ុនថន: ធ្វើស្រែ?

សារ៉ាន: ធ្វើស្រែ ។

ប៊ុនថន: ពូមេឃុំទៅ?

សារ៉ាន: មេឃុំ ខ្ញុំធ្វើតែស្រែដាំដំណាំហូបតិចតួច មើលគេមើលអី ។

ប៊ុនថន: ចឹងមីងធ្លាប់ឆ្លងកាត់រឿងរ៉ាវជាច្រើនមកឆ្នាំ១៩៧០ មកដល់បច្ចុប្បន្ននេះបើប្រៀបធៀបជំនាន់ ណារស់នៅស្រួលជាង?

សារ៉ាន: កាលពីមុនមកវាលំបាក ឥឡូវមានពិបាកអី រស់នៅស្រួលដើរហើរតាមចិត្ត មានដូរមានអី ហូរហែរ ខ្ញុំថាស្រួលជាងឆ្ងាយណាស់ កាលពីមុនរស់នៅក្នុងព្រៃអីចឹង ឥឡូវមានដូរដើរ មាន បាយហូបស្រួលយើងធ្វើអីក៏បាន យើងចង់ទៅណាក៏ស្រួល ខ្ញុំដំបូងបង្អស់ខ្ញុំទៅស្រុក ពេល ធ្លាប់ខ្លួនទៅស្រុកដេកដូរ ឥឡូវខ្ញុំទៅម៉ោង៤អីដល់ដុះហើយ ។

ប៊ុនថន: ម៉ីនទៅបានប៉ុន្មានដងហើយ?

សារ៉ាន: ខ្ញុំទៅញឹកដែរ ដួនមួយឆ្នាំទៅបានម្តងពីរដងអី បើមានរវល់ មានការក្លាយអីចឹង គេហៅទៅ ហើយ តែបើអត់ទេ មួយឆ្នាំទៅម្តង ។

ប៊ុនថន: ចឹងបងប្អូននៅស្រុកគេមានដែលមកលេងទេ?

សារ៉ាន: គេមកដែរ បួនៗមក អ្នកជិតខាងអីគេមកលេង ជំនាន់នេះរស់ស្រួលមែនទែនជំនាន់នេះ ខ្ញុំ នឹកគុណគាត់ដែរ នឹកគុណរដ្ឋាភិបាលយើងហ្នឹងបានផ្តរផ្សារ ឲ្យយើងរស់កុំអីជំនាន់ហ្នឹងស្មានថា ងាប់នៅរតនគិរី ។

ប៊ុនថន: ខ្ញុំដូចជាអស់អីស្នូរម៉ីនហើយ ។

សារ៉ាន: ចាស ។

ប៊ុនថន: ម៉ីនមានអីចង់និយាយទៀតទេ?

សារ៉ាន: អត់ទេ អត់មានអីដងខ្ញុំ ។

ប៊ុនថន: ចឹងអរគុណម៉ីនច្រើន?

សារ៉ាន: ចាស ។

ចប់